

Mozart's kruimels integraal te beluisteren

Een van de geneugten van de klassieke cd is de zucht naar compleetheid. Van de kant van de consument maar ook van de producent. Wankelende markt of niet: verzameldozen worden dikker en alle uithoeken van het repertoire komen steeds nadrukkelijker in beeld. Verzamelaars blijven zich verbazen. Zelfs bij een commercieel uitgemolken componist als Wolfgang Amadeus Mozart. Na de diverse keren uitgebrachte complete Mozart-edities op Universals Music en Brilliant Classics (Kruidvat) leek het erop dat alles wel verschenen was. Maar fortepianist Bart van Oort, docent aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag, komt toch met nieuw materiaal op de proppen. De Uitgave 'Mozart, Complete Keyboard Works (Brilliant Classics, 14 cd's + cd rom) was een paar jaar even leverbaar, maar wordt sinds kort nóg completer aangeboden. Zelfs Mozarts kruimels zijn nu integraal te beluisteren. Van Oort, vierhandig terzijde gestaan door Ursula Dütschler, speelt alle sonates, variatiereeksen en een stapel losse op instrumenten die gebouwd zijn naar het voorbeeld van de achttiende-eeuwse Weense klavierbouwer Walter, of afkomstig zijn uit Mozarts Wenen. Dat levert optimale helderheid en authenticiteit op.

Dankzij Van Oorts speurwerk kunnen we onder meer kennis maken met een tintelende transcriptie van de ouverture *Die Entführung*, met een nieuw gecomponeerd slot van de hand van de toetsenist, de variaties over een deel uit het *Klarinetkwintet KV 581*, twee korte *fuga's KV 154a* en de *Prelude in f, KV Anh. 32*. Laatstgenoemde werk uit 1789 wordt door de fortepianist gebruikt als inleiding tot de beroemde *Sonate facile KV 545*. Gouden greep: de sonate krijgt er meer body door. Bart van Oort neemt meer prikkelende initiatieven. Drie losse stukken (KV 312, 236 en 400) worden met succes tot een complete sonate samengevoegd. En *Menuet KV 355* wordt voor het eerst met het *Trio* van Stadler gespeeld. Eén minpuntje: het lezenswaardige tekstboek is alleen via de cd-rom te lezen.

DE GELDERLANDER – 6 MEI 2011, door Maarten Jan Dongelmans